

Preek ds. T.J. Keegstra – H.C. Zondag 7

Ps. 71 : 1, 4, 10

Ps. 71 : 13, 14

Ps. 89 : 7, 8

Ps. 84 : 1,2

Ps. 133 : 1, 2, 3

Lezen: Mattheüs 22 : 1 - 14 en 1 Timotheüs 3 : 14 – 4 : 5

Tekst: H.C. Zondag 7

Gemeente van de Here Jezus Christus, broeders en zusters,

Ook deze zondag staat in de storm van de kritiek vandaag. M.n. het 'nee' van antw. 20 moet het ontgelden. Dat zou hard en onschriftuurlijk zijn. Het zou veel zwakgelovigen knock-out hebben geslagen. Toch is dat 'nee' heel schriftuurlijk. Neem maar wat we gelezen hebben in Mat. 22 dat velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren. Men maakt daar soms van dat God velen zou roepen die Hij niet heeft uitverkoren. Dat Hij zo met die mensen een spel zou spelen. Maar die gelijkenis zegt iets anders. De mensen die eerst een uitnodiging ontvingen, krijgen daarna, meer dan eens zelfs, de boodschap dat de bruiloft gereed is. Of dus de uitnodiging serieus is! Maar ze weigeren gehoor te geven. Ze mishandelen zelfs de boodschappers en doden er ook! Daarom worden ze buiten geworpen. Door hun weigering verspelen ze de bruiloft!

God speelt nooit een spel. Als hij roept, dan wordt Hij door al zijn deugden aangespoord. Zijn roeping is echt gemeend! Om ons te verlossen heeft Hij zelfs zijn eniggeboren Zoon gezonden. Zou hij dan met ons spelen, als het om de roeping gaat? Die roeping is onberouwelijk.

Maar wel gaat ze naar ons uit met bevel van bekering en geloof. We worden zelf verantwoordelijk gesteld. Zoals ook de Here Jezus zegt: "Wie in de Zoon gelooft heeft eeuwig leven. Maar wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toom van God blijft op hem." (Joh. 3:36)

Ik vat de boodschap zo samen:

Wie behouden wil worden moet in Gods Middelaar geloven.

Want God redt:

1. In gemeenschap met deze Middelaar
2. Via overgave aan deze Middelaar
3. Doordat we blijven bij deze Middelaar

1. Geweldig is de HERE! Midden in de nood met die gesloten deuren gaf Hij de Here Jezus die ons geschonken is "tot wijsheid, rechtvaardigheid en tot een volkomen verlossing." Dat spreekt van Gods genade! Maar ook van zijn verkiezende liefde!

Let maar op dat 'onze': onze Here Jezus Christus die ons geschonken is. Ons, dat is de kerk die de Here heeft gekocht met zijn bloed en die Hij zich vergadert door zijn Geest. In die kerk verlost Hij zijn volk van hun zonden. Ook u en mij en jullie. Want door genade mogen we lid zijn van de kerk. Door de doop heeft Hij ons in haar ingelijfd.

In en met de kerk zijn we allemaal tot de bruiloft genodigd. Net als die Joden destijds. Zij waren toen vrijwel de enige genodigden. Vandaag mogen wij dat met hen zijn. Want als wilde loten zijn we tussen de natuurlijke takken ingeënt en hebben we deel gekregen aan de saprijke wortel van de olijf. (Rom. 11) We mogen "medeburgers van de heiligen zijn en huisgenoten van God, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is." (Ef. 2) Dat is Gods verkiezende liefde.

Toch 'zitten' veel mensen met hun geloof. Mogen ze geloven? Kunnen ze geloven? Vreemde vragen zijn dat voor mensen die werden ingeënt. Je hebt deel gekregen aan de saprijke wortel. Toch vraag je je af, of je geloven mag Je mag medeburger van de heiligen zijn. Maar je twijfelt er aan: Is het wel zo?

Hoe dat komt? Doordat men de kerk niet meer ziet. Want die heeft alles met ons geloof te maken. Dat maakt ook deze zondag ook zo actueel voor ons.

Vandaag kunt u veel, ook wat men noemt goede en gereformeerde christenen, horen zeggen: Die kerk? Zeker, het is belangrijk dat ze er is. Ook dat ze bij de Bijbel blijft. Je moet daarom ook de meest zuivere openbaring zoeken.

Maar je moet niet overdrijven. Want beslissend is ze niet. Beslissend is, dat je de Here Jezus als Verlosser kent. En dat is iets persoonlijks. De kerk moet daar afblijven. Je hoeft daarom ook niet per sé in de meest zuivere kerk te zitten. En t.a.v. de leer hoef je niet precies op je stuk te staan. Een beetje minder waar is niet erg. Als je de Here Jezus maar liefhebt. Misschien zijn er hier onder ons ook wel die zo praten. Dat klopt niet met wat de Bijbel zegt! Inderdaad, we moeten de Here Jezus liefhebben. Hij zegt zelf in Joh. 3 dat wie Hem niet liefheeft en niet in Hem gelooft, al veroordeeld is. Zonder geloof wordt niemand behouden.

Maar denk niet, broeders en zusters, ook jullie niet, jongelui, dat de kerk er buiten staat. Ef. 4 zegt dat de Here Jezus apostelen en profeten, evangelisten, herders en leraars geeft om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus. Het geloof is uit het horen, zegt Rom. 10. En ze voegt toe dat daarom de voeten van hen die een goede boodschap brengen, liefelijk zijn.

Ons geloof heeft alles met de kerk en met haar leer te maken. Let maar op het woord: 'ingelijfd'. Daar zit het woord 'lijf, lichaam in. M.a.w. we moeten één lichaam met de Here Jezus worden. Dat is niet iets van ons, nee, daar zorgt Hij voor. We worden ingelijfd. Het is Gods gave. Hij bindt ons door zijn Geest met de Here Jezus tot één lichaam samen.

Zo verlost Hij ons! Niet als losse individuen, de één hier, de ander daar, ergens uit de mensenmassa weggepikt, ieder apart en zonder samenhang, we zijn samen één in de Here. Zijn lichaam. Takken aan de olijfboom waarvan Hij de wortel is. Ranken aan de wijnstok, die Ik ben, zegt de Here in Joh. 15.

Dit is onze rijkdom dat we allemaal, groot en klein, in Christus zijn ingelijfd. We zijn één lichaam met Hem. Onze doop is daar een teken en zegel van, zegt Rom. 6. "Of weet gij niet dat wij allen die in Christus Jezus gedoopt zijn, in zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat gelijk Christus uit de doden is opgewekt, zo ook wij in nieuwheid van leven zouden wandelen. Want indien wij samengegroeid zijn met hetgeen gelijk is aan zijn dood, zullen we het ook zijn met hetgeen gelijk is aan zijn opstanding."

Ziet u? We zijn samengegroeid met de Here Jezus. Niet pas als er met ons iets bijzonders is gebeurd. Maar zoals we gezongen hebben: "Vanaf de moederschoot bent U mijn steun in nood". Ook aan onze kinderen is de verlossing van hun zonden beloofd. Jullie, jongens en meisjes, zijn met ons tot de bruiloft genodigd!

In de kerk staan we ieder apart en allen samen met de Here Jezus in contact! Zoals ook Paulus zegt in 1 Kor. 12: "Want gij -kerk te Corinthe, maar evengoed wij, hier in ..... - zijt het lichaam van Christus en ieder voor zijn deel leden.

En dit heeft dan alles met ons geloof te maken. Ik ben in de kerk in Christus ingelijfd. Ik heel persoonlijk. Maar ook ik samen met de anderen. Daarom mag ik geloven. Ik kan ook geloven. Want als tak aan de olijf heb ik deel aan de saprijke wortel, Christus.

Door zijn Geest stuwt Hij nu zijn levenssap naar de takken toe. Naar de anderen en ook naar mij. Naar mij en ook naar de anderen. Zo kunnen zij; zo kan ook ik geloven. En blijf ik bij de Here door in zijn lichaam te blijven dan draag ik veel vrucht, zegt Joh. 15.

Dat belijden we hier. Mag u geloven? Kunt u geloven? Kunnen jullie het, jongens en meisjes? Ja, het kan! Want dit is het wonder van ons leven dat God vanaf ons eerste begin ons tot één lichaam met de Here Jezus heeft willen maken. Daardoor is het geen vraag meer, of u kan of mag.

Wie vraagtekens zet twijfelt aan de Here. Aan het Woord, dat Hij door de doop u liet bezegelen dat u één lichaam met de Here Jezus bent. Die twijfel is zonde voor God. U hebt er geen idee van hoe veel verdriet u Hem daarmee doet. Net zo als je als man je vrouw verdriet doet, wanneer je aan haar jawoord twijfelt. Dat neem je niet van elkaar. Moet God het dan van ons nemen?

Laten we zijn verkiezende genade roemen. En dan meteen elkaar zoeken! Niet zo nu en dan op een jaarlijkse familiedag. Maar samen met al Gods kinderen op de wekelijkse dag

waarop Vader zijn gezin naar de kerk roept. Daar wil Hij door zijn heilige Geest in ons het geloof werken en versterken. En zo gaan we zingen van hulp en heil ons aangebracht: vergeving van de zonden, eeuwige gerechtigheid en eeuwig heil!

2. Het tweede is: God, redt via overgave aan deze Middelaar. Want deze rijkdom betekent niet, dat we automatisch behouden worden. Het is heel geweldig dat we door Gods genade ingeschreven staan in het ledenregister van de kerk. God keek naar ons om vanaf ons eerste begin. Nu mogen we geloven en we kunnen geloven. Maar we moeten dat ook!

Want wie krijgen door Christus het heil terug? "Alleen zij die door waar geloof bij Hem worden ingelijfd en al zijn weldaden aannemen." Door genade hebben we gemeenschap met de Here Jezus. Nu moeten we ook door het geloof ons aan Hem geven.

God vraagt het antwoord van ons geloof. In de Here Jezus zijn al zijn beloften ja'. Nu vraagt Hij van ons het 'amen' tot eer van God door ons. Wie "geloofd wordt niet veroordeeld; Wie niet gelooft is al veroordeeld." (Joh. 3)

Hier staat veel op het spel: Heil of onheil! Leven of dood! Daarom klemt ook de vraag: Wat is geloof? Wat is waar geloof?

Veel christenen beginnen nu meteen over hun hart te spreken. Wat Gods Geest wel of niet aan dat hart heeft gedaan. En inderdaad staat dat hart er niet buiten. De heilige Geest vernieuwt door de prediking ook ons hart.

Maar bij de catechismus staat niet het hart maar Gods Woord centraal. Waarom? Omdat alle geloof, ook ongeloof en schijn geloof iets van ons hart is!

Heidenen geloven ook. Ze doen dat bloederstig. Het is voor hen echt een hartezaak. Ze spannen zich tot het uiterste in om hun goden te behagen en zo uit alle nood en ellende door hen gered te worden. Ze zijn daar doodeerlijk in! Toch hebben ze niet een waar, maar een vals geloof.

Zelfs de duivelen geloven, zegt Jakobus. Maar ze sidderen. Satan is er vast van overtuigd dat God zijn vloek over hem vervullen zal. Hij gelooft dat. Maar hij bekeert zich niet. Hij gooit zich er juist tegen in en zet alles op alles om ons te bewegen niet God, maar hem te geloven.

Zo wordt het één van tweeën voor ons: We geloven de waarheid of de leugen! Gods waarheid of satans leugen! Een derde mogelijkheid is er niet! We hechten geloof aan de openbaring van God die onze Vader is. Of aan de leugenopenbaring van satan, Gods tegenstander, die de vader van de leugen en de mensenmoordenaar van het begin is. Maar in beide gevallen is het een hartezaak!

Dit is het drama van de wereldgeschiedenis dat er sinds de val twee elkaar tegensprekende boodschappen door de wereld gaan: die van God, onze hemelse Vader, en die van satan, de vader van de leugen. Beide boodschappen willen tot geloof dringen.

Zo zie je gebeuren dat er scheiding komt tussen de Adamskinderen die Gods Evangelie geloven en hen, die zich aan satans leugenevangelie gewonnen geven. Men richt zich of op de belofte waarmee God Adam en Mannin heeft getroost, of op het twijfel zaaiende woord van satan: 'God heeft zeker wel gezegd?'

De tegenstelling tussen geloof en ongeloof is geen toeval, ze is vrucht van die twee boodschappen die beide met gezag verkondigd worden en dan van ons een keus vragen. Zo ontstaat de strijd tussen wie de waarheid en wie de leugen liefhebben. Tussen het vrouwen- en het slangenzaad. Die strijd wordt helemaal bepaald door de vraag, wat als waar aanvaard wordt: Gods beloftewoord of satans leugenwoord. Maar in beide gevallen is er geloof: waar geloof - vals geloof.

Dus dringt de vraag: Wat is waar geloof? Dit geloof dat tegenover satans leugen Gods belofte aanvaardt. Dat we in die belofte gaan en blijven rusten. Ook jullie, jongelui ! Wij allemaal! Aanvaarden we die belofte? Aanvaarden we de Here Jezus, Gods vervulde belofte? Geven we ons aan Hem? Blijven we in Hem?

Dat zijn vragen van leven en dood! Want God doet die belofte prediken met bevel van bekering en geloof. Hij beveelt ons zijn Woord te geloven. Hij beveelt ons in zijn Zoon te geloven. En Hij belooft allen die geloven de rust voor hun ziel en het eeuwige leven. Met volle ernst! Heel serieus!

Zo is meteen duidelijk dat we tussen het 'kennen' en 'vertrouwen' van antw. 21 geen

scheiding moeten maken. 't Is alleen een onderscheiding. Ik weet zeker dat Gods Woord waar is. Dus vertrouw ik dat de HERE mij en al zijn kinderen de vergeving van de zonden en het eeuwige leven geeft. Geloven is: de hand op de Bijbel leggen en zeggen: Wat U daarin belooft, geldt ook voor mij. Het is zingen:

Ik loof mijn God, hoe is zijn roem gerezen.

Het Woord des HEREN wordt door mij geprezen. 'k Vertrouw op God, ik zal geen mensen vrezen. Wat doet mij hun geweld?

Zo roemen, dat is geloven!

Is dat ook niet om te roemen? Hoe geweldig is het dat de Here ons geroepen heeft. Ons allemaal! Zoals Hij de bevende Adam riep en hem troostte, zo wil Hij ons ook nog altijd troosten. Nu met de gekomen Trooster. Door de preek, dat magnifieke instrument van de andere Trooster, de heilige Geest. Op Pinksteren heeft Hij zich tot Geest van de kerk gemaakt. Door de preek wil Hij ons daar tot levende leden van Christus maken.

Dus kunnen we geen van allen buiten de wekelijkse familiedag. Want God plaatste ons in de kerk die lichaam van Christus is. En uit genade wil Hij hier de Geest doen wonen. "Of weet u niet dat u Gods tempel bent, en dat de Geest van God in u woont?"

God roept ons niet her en der. Hij roept ons in zijn grote familie. Als je daarom gelooft dan zoek je die familie. Je zoekt Hem in de kerk. Je wilt daar horen wat de Geest van Christus door het Woord van Christus tot die familie zegt.

3. Het derde is: God redt doordat we blijven bij deze Middelaar. Want "wat moet een christen geloven. Alles wat ons in het Evangelie beloofd wordt." Daar hebt u de proef op de som. Vader dringt ons door zijn Woord naar de Here Jezus toe. Hij doet dat tegenover satans leugenwoord door het Woord van het geloof, dat wij u prediken, zegt Paulus in Rom. 10.

We moeten ons aan dat Woord houden. Dat is en blijft de boodschap. Ook voor vandaag! Satans leugenwoord begint grote aanhang te krijgen. De mensen gaan zich leraars naar hun eigen begeerten zoeken. Met als gevolg het ontuchtige leven, dat Paulus beschrijft in 2 Tim. 3. Dat gaat ons niet voorbij. Die leugengeest probeert ook ons te winnen. Hij heeft daar enorme middelen voor. Via radio en TV, boeken en tijdschriften dringt hij zelfs onze huizen en kamers binnen. Beseft u dat wel voldoende, broeders en zusters. Bent u voorzichtig met wat u ziet en hoort? Gaat de knop echt om? Bent u ook voorzichtig met uw lectuur? En hoe gaat het met uw Schriftstudie?

Juist vandaag is het van belang goed te luisteren naar wat Paulus zegt: "Blijft gij echter bij wat u geleerd en toevertrouwd is, wel bewust van wie gij het hebt geleerd!" We zullen ons daar moeten laten vinden, waar men zich houdt aan dat Woord van Jezus Christus. We zullen ook samen en ieder apart veel met de Schrift bezig moeten zijn. Laat dat het eerste punt op uw agenda zijn!

Want dat Woord alleen is de kracht waardoor God ons behoudt. Daarom noemt Paulus de kerk ook de gemeente van de levende God, een pijler en fundament van de waarheid. (1 Tim. 3)

De kerk moet er naar jagen dat te zijn en te blijven! Daar moet u veel om waken en bidden. Want het is beslissend voor het leven van uzelf en van uw kinderen. Alleen het Woord van Christus houdt ons bij de Middelaar Christus. Blijft in Mij, doordat mijn woorden in u blijven, zegt Hij in Joh. 15.

Daarom kan de kerk nooit genoeg nemen met de hoofdzaak van dat Woord. De Bijbel, die daar voor u ligt, zegt men vandaag, is maar een gebrekkig mensenwoord. Gods Woord zit in die Bijbel. De kerk zou die hoofdzaak daaruit moeten pellen en die aan haar leden leren.

De kerk die trouw is weet daarvan niet. Ze wil zich in alles houden aan het Woord van God en daarom niet over hoofdzaken, maar hoogstens over samenvattingen spreken. Of zoals de oude tekst van de catechismus had: over hoofdsommen. De 12 artikelen heetten toen niet hoofdzaak, maar hoofdsom. Je pikt niet uit de Bijbel weg wat van jouw gading is, maar je geeft een samenvatting van het totaal. Want op dat totaal komt het aan: op het volle Woord van God.

Daardoor wil de HERE ons troosten. Wie daarom oprecht gelooft, snoeit niet en knipt niet, maar hij houdt zich aan het totaal. En dan wordt het rijk! Want mijn Vader is de

Landman, zegt de Here Jezus in Joh. 15: "Elke rank in Mij die vrucht draagt, snoeit Hij opdat hij meer vrucht drage."

Als u zich houdt aan dat totaal, dan gaat u van kracht tot kracht steeds voort. U hebt en u wordt bovendien gegeven, zodat u overvloed hebt. Gods genade gaat steeds meer uw hart vervullen. En zijn vrede, zijn sjalom, gaat zo uw leven beheersen dat zorg en angst daaruit verdwijnen.

Die angst gaat de wereld om ons heen steeds meer beheersen. Dat heeft alles met het negeren van deze boodschap te maken. Men beperkt zich tot de eigen gekozen hoofdzaken. Zo raakt men zijn zekerheden kwijt. Want men raakt zijn geloofsvertrouwen kwijt. Voor de vrede van God gaat de onvrede heersen.

Maar zalig het volk dat voor God de lofzang zingt! Als een volk dat uitbreekt in gejuich als Gods bazuin weerklinkt. Omdat Hij met zijn Woord ons zoekt. Daardoor kunnen we geloven. Daardoor mogen we geloven. Daardoor blijven we geloven. Niet uit de werken, maar uit de Roepende. Het is ons gegeven te geloven. Ook om te volharden in het geloof.

Ja, dat ook: Hij doet ons ook volharden. Door de prediking op het wekelijkse familiefeest. Daar leert Hij ons zingen: "Voorts ligt voor mij gereed de krans van de rechtvaardigheid, welke op die dag de Here, de rechtvaardige Rechter, mij geven zal. En niet alleen mij, maar ook allen die zijn verschijning hebben liefgehad. Heel de grote familie dus!

En samen met onze Bruidegom gaan we dan het definitieve feest vieren: het bruiloftsfeest!

Amen.